

לד:

עין משפט
נר מצוה

זה א מיי פון מהל
ליקורי מונח הל' ב
סג פשן שיע:

מוסף רש"י

שמישים את
ארץ כנחתי.
מפסטימיו, ופני לבן
השם והשם (אמר ג)
הישר לבן שרם
במים (ויחם א)
למלים.
שורם כמחשבה (שם)
שמעניק
חמה
במכות. דומה שולח
ועל שבת חתון חתן
שם. מבורה. נטיה כל
זיה. מנוה לבן מדי
דמים (במלש א) והנה
אם אולי ממים (במחזון)
א. על ארץ משבחה
בצורן. היטה מרזן טובה
היטה שפנה חלקם
במזרח י. ב. ב. כמשים
החזק. זו כמשים
שמים (תחזון י.)

תוספות שאני

אלה ע"כ בירדן לא היו עומדים דרך
חמייתן אלא מזומזמן ומימה לרי"י
עמדו בירדן עד שגמר יחושע התנאים
והטלו הכאנים ולא חזר לאמנתו
שעברו כולן א"כ אותם י' אמה של
ירדן וזהותם זה שעברו היו המים
נגשין ועולין יותר של י"ב מיל וי"ל
נאומה גורם שהיה מיותר של י"ב
לא הגיע לכלל גובה מיל ויחסי לא
חשיב ליה: **בזה** אחר זה עברו.
מימה א"כ אצמתי מלי ליה כ' אלעזר
נקלות המים והלא אחר תליה אלא
בשיבוש עיבתם וי"ל דבתרמי פליגי
על מה ששמוע קלות המים לקלות
המים אמר זה אינו שאפילו אם היו
עוברים דרך חמייתן היו המים נגשין
יותר י"מ"ג מיל והלא אם אמר אלא
י"ב ועוד שבוש אמר זה עברו ועלו
י"ב ממיה כדי אם בוש אמר זה עברו
מה קצבה שיין דקאמר שלש מאות
שלי משבון גודל המים היו עוברים
ברובם חצי מיל שסוף אורז ג' מאות
חקר י"ל כרד שמשעה ג"ג ראוות
מיי"ב מיל של י"ב מיל וכל ראוות
ברובם מיל ואוזק י"ב מיל ובשחרס
זו אכל זו בבוזק יהיה אוזק קמ"ד
מיל על רוחב מיל מחלוק רוחב
הרעווע ותפארנה לאורז יהיה אוזק
רפי"ח מיל על רוחב מיל מיל והלא
מנא ליה שכן עברו וגרסה דלר"א
בר שמעון לא עברו כלל דרך חמייתן
שהיו בשעת חמייתן היו מחסרים תמני
היו נוטים שהיה להם רחוק מזה
דרך תמני שצירות אכל כשעברו
נמשכין כולן זה אכל זה ושמה לא היה
כל ישראל כי אם ברובם חצי מיל על
חצי מיל ובשעברו זה אחר זה בדרך
בני אדם העוברים דרך שכל אחד
בשורה בלי אדם זה אכל זה יכול

כשהיו מגיעין לשפת עבר
עלמטה צידן ועושין מקום
ה' ישראל היה שנים עשר
מה ומיל הוא אלפים אמה

בכחיתין עברו לדברי
בוהא אחר זה עברו וחת
בכחיתין עברו מר סב
מים קלים ישלח לך א
שלח לך מהדעתך ובי
עצמו והדינו דכתיב ו
(6) אמר ריש לקיש בעי
ויהפרו לנו את הארץ
מרגלים לא נתכוונו א
ישראל כתיב הכא ו
וכתיב התם והפרה
וגו' ואלה שמותם ל
זכור אמר רבי יצחק
מאבותינו מרגלים ע
ואנו לא עלתה בדינא
מיכאל סתור שסתר
מיכאל שעשה עצמו
אנו נאמר נחבי בן ופס
של הקב"ה ופסי שש
הקב"ה ויעלו כנגב
מבעי ליה אמר רבא
מעצת מרגלים והלך
אמרת אמר להן אבו
שאתו נא מעצת מרגל
משה עליו רחמים
להושע בן נון יהושע י
והיינו דכתיב יעבדי
אחרת עמו וגו' ושם
(6) אחימן מיומן שבאר
הארץ כשחתת תלמי
תלמים תלמים ד"א א
אלש תלמי בנה
שמעניקן חמה בקומה
נבנתה (מאי נבנתה)
אפשר אדם בונה בית
גדול דכתיב יבני חם
שהיה מבונה על אר
לך מרשים ככל א"י
דקברי בה שיכבי ו
הארצות יתר מארץ מ
בארץ מצרים ואין
מצרים יתר מצוען
שריו ואפילו הכי חבר
בצוען וחברון מרשים
מקין ארבעים שנה ויא
אלכה נא וגו' ואמר
ריבה כר בר חנן ע
מחברון (7) ותניא א"א
מחברון מינה אידי
רעיא ושמן קיינא

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

וילדברי ר"א בר שמעון. דלמרי יותר משלש מאות מיל צוה אחר זה ועברו איש אחר איש נמלאו ששהו הרבה לעבור דאי כמיימתן עברו משום קולא דמים מאדס לא נגביון כל כך: מים קלים. הרבה הם קלים מן האדס. ומר סבר אדס קל לרוח כמו המים: מדעסך. אני

אני מזה אחרת וזל ישראל
אומרים לך דכמדי (דברים א) ומקרב
אלי כולם וגו' אני איני מעבד על
יך: כלום יש אדם. כלומר אם
הקב"ה נזה כלום היה אומר לו
לשמות דבר שסופו לנח לידי תקלה:
לבושה של ארץ ישראל (ו) אותה
שחלה שאלו מחילה שולח המרגלים:
[א] עלם בידעו. אלו אני יודעין
לדרוש: ספר דבריו. הכחש ועשה
שונאו [של הקב"ה]. דבאי: ששם
שונאו של הקב"ה. מלש כדלמא
לקמן [וגו]. אפילו בעל כבוד אני יכול
להוציא כליו משם: שהחביא דבריו
ולא אמר כמות שהן: שפיסע. דילג
שלא לתקן כאשר הם: יפושע. אולי
החזיק לילך שכן ביקש עליו משה
רחמי: והיינו דכפיו ועבדו כלל וגו'.
והביאותיו אל הארץ אשר נא שמה
והיא תהיו דכמדי (יהושע ד) וימן
את חבדיו כללם שני כלל הוא דלמא
לדבריו: מיומן. גבור שבהם כמו שם
הימין חשבה מן השמאל: שפושע
הארץ כשחיסום. שמקום רגליו מעמיק
בארץ מרוב כובדו ויכיר שם בגומא
ובחשם. וישאן שם לא פורש לו שם
דמי לשמיות וזהו לשון מעודי ¹⁰ ונא
שהם כנדים ומקום מעמדם ניכר:
תלמים. תחלם המהריש שחמלה
הם הפסד ומעמיק בארץ: שהיו מעניקים
אם תהיו בקומסן. מרוב גובה קומסן
דומין כאלו נארים נוקב ועונק נוקב
שהחמה יואה נז: לבנו קטן. כענן
קטן כהנים של חם היה ומתרים שני
לנשים. מבונה. לשון אבנה מהנה
(לפחות טו). כלומר מיושבת צבירות
ערשים. טלעים שאין עושין פירות
כאך להם: דקדרי בה שכי. לא
ברקיען מינע. אלא ה"ק ומדע דערשין
היא ואינה רחיה לפירות כלל שאר
הארץ לפיכך יתדוה לקצוות תמים:
כי היו כלוען שריו. של מלך ישראל
ששולחם אל פרעה לגזור לו על מלך
אשור. אלאה פרעה כלוען ימיב ושם
הולכין לבקש: אלהה נא ואשלאם
נדיי (ו). אלהה נא בחבדיו ואשלאם
הגדר שגדתי בגשור דכמדי בתריה
וכי נדר נדר עבדך בשמי בגשור
בחדתון מאי צעי והלא לא היה שם
המוזה כי אם כעננו: להכיר כהנים
לעולה. דלמך מר בנמ' מנחות כהנים
מתבדון אלאה ארץ מרעה הימה:
מינע. כלומר מתשווקת קמא מסייעין
שלא היטה חשבה ליער כהאר שחיה
מחיה שיהא חם מרשים כדלמדי' כננא
מיעא כהשוכר (דף פ. ו) ואי ארעא
מתחזקת בגרובי ¹¹ ונאיש שניהם
משלמין: דקלישא ורעעא. עפר ש
נרשים דל והלום מוועט הוא ומחזר

מסורת הש"ס

(א) יומא י' (ב) כמותות קיב,
(ג) ס"א ל"ב, רש"ל,
(ד) [תמורה יד: ע"ש],
(ה) מנחות פז, (ו) וביה בתי"ר
הכא שבריא שבריא כשיש,
(ז) [ששולחן, רש"ל],
(ח) [רש"ל, ט] רש"ל מ"ג,
(י) ב"א מ"ב, (כ) [ד' יט, ע"ש]
היטב ומלוא ליישב,
(ל) [תענית כג:].

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' וייטב נעניי הדבר
ואמר ר"ל: (ב) רש"י ד"ה
לכושפה וט' אותן ששאלו
כ"ל ומיכת שאלה נמתק:
(ג) ד"ה אלכה נא ואלסם
את נדרי אשר נדדתי
לה' בחברון אלכה נא:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones